

“Song of Niddah”

חזקה begins with שמאי, who may rely on חזקה,
הרגשה may be sufficient, otherwise she would've had an הרגשה,
סברא is a ביטול מפריה ורביה, טעמיה דשמאי,
מעיקרא דם, דאם איתא Or can we say.

שמאי, is playing it too snug, הלל feels
דמאי שנא מכל התורה כולה, דעבדינן סיג, ←
מרגשת אשה is חזקה, and not every ריעותא Her
משמשת במודך she is מעיקרא הוה אתי דם, but what if.

נוגע, is really not מכהאן ולהבא hold only To
למפרע go back מפקידה לפקידה argues הלל,
הלל, are both off base, רבנן believe שמאי and
קנס מעת לעת, a Instead they instituted,

גזירה, we made a הואיל ולא בדקה,
עונה יתירה, but an עונה,
דמים by מעת לעת, even if not so can be כתם A
דמחמיר גבי כתמים, ר' מאיר According to.

דבר ידוע, it is a כל אשה שיש לה וסת,
וסת קבוע, by העמד אשה על חזקתה,
תולה, we have on what to be באורח בזמנו בא,
אינה מקולקלת למנינה, ואינה מטמאה את בועלה. ←

מוחזקין, even though they are תקנו להן לבנות ישראל,
שיהו בודקין עצמן שחרית וערבית, לחורין ולסדקין, ←
she may have been flustered, עד שלפני אינו ממעט,
שמה תראה טפת דם, the size of a mustard.

For these ארבע נשים, we assume they are inactive,
Only שעתן דיין, no concern for retroactive,
A זקנה who is old, with everyone knowing,
מעוברת and בתולת דמים, as long as she's showing.

A מניקה is the final one, with a סברא that may sound strange,
דם נעכר ונעשה חלב, is it really an exchange,
דמיה מסולקין אם היא מנקתו חמש שנים,
אבריה מתפרקין, because אין נפשה חוזרת עליה.

חזרה לקדמותה, when do we say תנוקת שראתה,
לימי מניקותה, ימי עיבורה עולין לה,
יולדת לתשעה, most are יולדת לשבעה,
כשם שהשאור יפה לעיסה, כך דמים יפין לאשה. ←

ימי זיבה she is in labor, if during קשתה שני ימים,
לידה, followed by a דם קישוי without interruption,
לשלישי הפילה רוח, if יולדת בזוב,
מעין פתוח, וסת בתוך ימי נדתה.

התורה טמאתו, do we say by a יולדת דם טמא,
התורה טהרתו, only later מעין אחד,
הפסק, a stoppage, may need ימי טוהר,
שני מעינות הם, each from a different source.

דבר ידוע, it is not a two times or three,
וסת קבוע, for a How many cycles are needed,
ג' פעמים, or do we need בתרי זימני הוי חזקה,
אם היתה במחבא, חרדה מסלקת הדמים. ←

בתולה דמיה טהורים, נותנין לה ארבע לילות, ←
אשה שאין לה וסת, אין לה כתובה ולא פירות, ←
קפצה וראתה קפצה וראתה, קבעה לה וסתה, ←
לידה יבשתא by a יולדת for a דם No.

משהביאו שתי שערות or, בנות ישראל משהגיעו לפרקן,
בדיקה לטהרות, a ערבית and שחרית Require,
מעלה any, is not בודק, to be אינה עסוקה An,
בדיקה לבעלה no, שמא לבו נוקפו ופורש.

בדיקה a two times, דרך בנות ישראל צריכה ב' עדים,
כדי שתירד מן המטה and, אחר אחר, אותיום What is,
חושש למעשה we are, הגיע שעת וסתה ולא בדקה,
וסתות דאורייתא if, מטמאה טהרות She is.

Is it דם from the עלייה, as it does not have a closed-door,
Or is the דם from the חדר, that leads to the פרוזדור,
Is it on the גג or the קרקע, from the לול or the מקור,
When do we say טהור or ספק, תולין or טמא.

חמשה דמים טמאים באשה, it's not just one and done,
We learn that there is דם טהור, from "בין דם לדם",
Whether it was אדום or כמזוג, or אדמה כמין that struck-her,
Remember that שחור is אדום, אלא שלקה.

דיהה it, was it weaker, like ink לח, Was it
עמוק מכן טמאה, or deeper, יבש Was it,
לימוד is the "דמיה" from the word דם אדום, Not just,
לאור הנר, לאור החמה, דם מכה or דם חימוד. ←

המפלת חתיכה, כמין שיערה, המפלת כמין דגים, ←
המפלת כמין קליפה, כמין עפר, המפלת כמין חגבים, ←
מין בהמה חיה ועוף, כמין יבחושין אדומים, ←
יד ורגל חתוכה, שפיר מלא גנונים. ←

Was it a נפל or just רוח, was it something viable,
והיא אינו יודעת מה הפילה, what if it was not identifiable,
שפיר מלא בשר, שאינו מרוקם, שפיר מלא מים, ←
דמות לילית, דמות נחש, אשה אין לה שולים. ←

Do we say אין שליא בלא ולד, or שמא נימוק,
המפלת שתי גבים, שתי שדרות, המפלת יד, ←
הרואה דם בשפופרת, will the "בבשרה" save her,
המפלת טומטום ואנדרוגנוס, תשב לזכר ולנקבה. ←

Thirty three ימי טוהר, for the birth of a *buchur*,
אשה כי תזריע, וילדה זכר, ←
וטמאה שבעים, but then she has a waiver,
ששים יום וששת ימים, the ימי טוהר of a נקבה.

How can we leave out the טועה, the woman that is forgetful,
Trying to set her back on track, a situation that is regretful,
Can it really be ninety five, the number of times she is טובלת,
יולדת, that for whom she was a זכר or נקבה.

How many times, will she go to the מקוה,
טבילה בזמנה מצוה, Depends if you hold,
יולדת זכר, אשה שמזרעת תחלה, ←
בעי טבילה, טבולת יום ארוך.

Was she a נדה or תחילת נדה, or in her ימי נדה, or in שבעת נקיים, or in תחילת נדה,
Is she a יום, שומרת יום, a זבה גדולה, or in her ימי זיבה,
Was it a לידה or יולדת בזוב, require 35 טבילות לפחות בית הלל, טומאת לידה,
קניין ופתחי נדה, הן הן גופי הלכות. ←

מעמידה לפני הקב"ה, מלאך הממונה על ההריון, ←
גאון or טיפש, עשיר או עני, גבור או חלש,
דרשה and a שבועה until they are given, ואינו יוצא משם,
משביעין אותו תהי צדיק, ואל תהי רשע. ←

למה הולד דומה במעי אמו, as he is getting ready for the doula,
ומלמדו אתו כל התורה כולה, מלאך, Learning together with a
המפלת חתיכה, do we look for דם in the center,
שליא or שפיר, an embryo or placenta.

בנות כותים מטמאים משכב תחתון כעליון, ואין שורפין עליהם, ←
בנות צדוקין הרי הן ככותיות, בזמן שנהגו ללכת בדרכי אבותיהן, ←
דם טהרה של מצורעת, דם עבודת כוכבים, ←
גזרו עליהן שיהיו כזבין, מטמא לח ויבש. Are they

טומאת מגע, starting with טומאות, All types of
טומאת אהל, אבן מסמא, טומאת משא, ←
טומאה below as above, משכב תחתון כעליון,
שיהא תחתונו של בועל נדה, כעליונו של זב. ←

טומאת היסט, טומאת מדרס, טומאת קבוע, ←
טומאת בית הסתרים, טומאת בלוע, ←
טומאתן, the status of דבר שאין לו דעת לישראל,
כשעת מציאתן, כל הטמאות that are found.

דמעת עיניו, מי האף, כיחו, וזובו, ←
מימי רגליו, חלב האשה, נייעו, ורוקו, ←
דם מגפתו, and all their excretions,
זיעה and pus, and all the secretions.

המקשה נדה, the woman that is in labor,
טומאת לידה קושי סותר זיבה, giving her only
מיקל בדם הקושי, are we המקשה בתוך שמונים,
מחמיר בדם השופי שפתה, where we are.

שפתה מעת לעת, אין קושי לנפלים, ←
יולדת לשבעה, יולדת למקוטעין, ←
לפתיחת הקבר בלא דם, אפשר,
"הריון" equals 271, ויתן ה' לה הריון.

הרואה יום י"א, with all the implications,
יום מ' לזכר, and all the calculations,
ברירה, שוטות or טועות, without much a
בינה יתירה נשים, who were given.

תנוקת בת יום אחד, מטמאה בנדה, ←
בת עשרה ימים, מטמאה בזיבה, ←
טמא from day one, תינוק בן יומו,
יבום, and תרומה, He is fit for like a son.

but not any sooner, בת שלש שנים ויום אחד,
תרומה פסל'ed from תרומה, and can be עליה משום אשת איש,
גדרים, with all the גדרים, ביאת בן ט' ויום אחד,
נדרים, can make effective נדרים.

← קטנה מעוברת ומניקה, ג' נשים משמשות במוך,
תוך, what is the status of, לאחר זמן, לפני זמן,
חוששין שמא נשרו הסמנים, שומא, or a שערות,
שנים, to determine the, סמני עליון, סמני תחתון.

A, אביה זכאי במציאתה, נערה and קטנה,
The father is entitled to, הפרה, and מעשה ידיה,
No סמנים at twenty make an אילונית, or a סריס in any case,
All the ages above, are measured לעת מעת.

מאדין, but it may sound, עדות, you can say, If you can judge
← יש שכשר להעיד, ואינו כשר לדון,
נוגע are always מעשרות, כל שחייב בפאה,
← ויש שחייב במעשרות, ואינו חייב בפאה.

← כל שיש לו קשקשת, יש לו סנפיר,
Others have fins, but their scales won't appear,
← כל שיש לו קרנים, יש לו טלפים,
← יש שיש לו טלפים, ואין לו קרנים.

← כל הכתמים הבאין, מרקם טהורין,
← ר' יהודה מטמא, מפני שהם גרים וטועין,
← הרואה כתם על בשרה, כותים אינן נאמנין,
← כל דבר שאינו מקבל טומאה, אינו מקבל כתמים.

זבה, a full blown זבה, קטנה, a שומרת יום,
כי יזוב זוב דמה, קרבן, a שבעת נקיים,
A, בעל קרי, a זב, and then פעמים,
כימים are ראיות, and his קרבן, and 'ז Need

Does פוסקת mean like a river, and anything less is שופעת,
How many מוחזקת is מדלפת ראיית, does she become a
Is מקור מקומו טמא, in any sort of אופן,
Are there יוצא דופן by cesarean, a דיני יולדת.

“בבשרה” teaches that a נדה is טמא, בפנים כבחוץ,
זב ובעל קרי אינו מטמא, עד שתצא טומאתן לחוץ, ←
יכולת with all our תולה, be טיפין or כתם ארוך,
מאכולת, bigger than the size of a שיעור גריס ועוד.

We can attribute a כתם, in numerous דרכים,
שוק של טבחים, or בבנה או בבעלה,
מאכולת or דם מכה, it can almost make you chuckle,
שלא אמרו חכמים הדבר להחמיר, אלא להקל. ←

תולה, we can be נכרית, to a השאילה חלוקה,
Up to a גריס but not ועוד, she is טהורה,
מעבירין על הכתם, שבעה סמנין, ←
ש.לש פעמים, in order, כסדרן.

אברהם כבידים, וסתות דגופא, when she has a fever or yawn,
וסת לדילוג, וסתות דיומי, or always sees דם at dawn,
וסת and on, from the time of the וסת את בני ישראל מטומאתם,
אזהרה לבנות ישראל, שיפרשו סמוך לוסתן. ←

תינוקת שלא הגיע זמנה, לראות וניסת, ←
give לילות בית שמאי, for the first-time missus, ארבע
בית הלל אומרים עד שתחיה המכה, אין לה קצבה, ←
ראתה בבית אביה, נותנין לה בעילת מצוה. ←

חופפת by חציצה, טבילה, make sure she is

← נימא אחת, קשורה חוצצת,

טבילה by חוצץ, דבר תורה רובו המקפיד

← רובו שאינו מקפיד ומיעטו המקפיד, מדרבנן לכתחילה.

מונים you are הפלגות, עונה בינונית, יום החודש

← פשפש ועד כתורמוס, בגדי צבוענים,

← שלא בזמנה אינה טובלת אלא בלילה, משום סרך בתה,

שיטה is today's, כולהו ספק זבות שוינהו רבנן.

← וספרה לה, אשה נאמנת לבעלה,

← טבילה בזמנה, אינה טובלת אלא בלילה,

Do we need ספורים בפנינו, to count each day of seven,

a total of eleven. ימים שבין נדה לנדה, הלכה למשה מסיני

בשבח והודאה ובשמחה רבה, ש"ס of מימרא The final

← כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן העולם הבא,

במהרה נגאל, משיח of our learning bring זכות May the

← מה מקוה מטהר את הטמאים, אף הקב"ה מטהר את ישראל.